

ВАРНЕНСКИ КОРЕНЯКЪ

Органъ на Културно-Просвѣтно Икономическо Дружество „Варненски Коренякъ“

Броя
1 лв.

Год. абонаментъ 25 л.
Излиза ежесечно.

Редакция и администрация въ
клуба—Варна, 6 Септември, 29.

Обявление се приематъ
по споразумение.

Броя
1 лв.

Ньойския договоръ

Рѣдко историята помни позоренъ и по-тежъкъ договоръ отъ този наложенъ на България въ Ньойи на 27.XI.1919 год.

За това днесъ самитѣ автори подъ гризенето на своята човѣшка съвестъ, отказватъ се отъ собственото си дѣло. **Дѣлото на едно умопомрачение, коварство и отжстителностъ на своитѣ малки сподвижници.**

Декларациитѣ при разни случаи на тогавашния английски министъръ-председателъ г. Лойдъ Джорджъ, разкриха отдавна непосредствената следвоенна психология, настроение и злобна атмосфера подъ влиянието на които сж изковани мирнитѣ договори.

Договоритѣ отъ Ньойи, Версайлъ и Севъръ доказаха за лишенъ пжтъ, въ човѣшката история, че хората, народитѣ, малко сж се измѣнили презъ течение на вѣковетѣ.

Обаче трѣбва да се знае, че докато съществуватъ и търпятъ подобни диктати, докато тѣхния духъ витае надъ нещастна България и други народи създателитѣ имъ и тия, които до днесъ ги крепятъ, **най-малко иматъ правото да мислятъ, че сж носители на културара и стороници на правото и цивилизацията.**

Въ Ньойи на 27 XI.1919 год. на България отнеха всичко, разкъсаха части отъ живото ѝ тѣло, опозориха я и се подиграха съ нея.

Вземаха всичко, обаче, не можаха да отнематъ духътъ, завещанъ отъ нашитѣ прадѣди, коравия духъ на българина неговата жизнеспособностъ и младенчески поривъ за свобода и напредъкъ.

Ето вече 13 години носимъ тежкия кръстъ, не за пръвъ пжтъ въ нашата историческа сѣдба, работимъ упорито и понасяме лишения за да изпълняваме нашитѣ макаръ и несправедливи и безчовѣшки задължения, все наивно вѣрвайки съ течение на времето, грѣшкитѣ да се признаятъ, злото да се изправи.

Но, не, стига толкова!

Нѣма справедливостъ, нѣма международна съврестъ.

Даже да ги има, тѣ всички сж подтискани отъ грубитѣ интереси, диктуващи на отдѣлни народи и свѣта. **Българи, какво ни остава да правимъ?** Не е достатъчно само робски да пѣшкаме подъ тежестта на товара и само ние да тачимъ на сила сложения подписъ.

За да бждемъ чути, за да бждемъ разбрани, за да пробудимъ заспалата международна съвестъ, необходима е борба, упорита борба, съ всички легални срѣдства противъ постановленията на жестокия Ньойски договоръ, противъ неговитѣ крепители.

Деньтъ 27-й ноември нека бжде черната дата, траурния день въ който всички да вдигнемъ гласъ на мощенъ протестъ, повикъ противъ срамното петно на XX в.—Ньойи.

Варненци ние които заедно съ нашитѣ заробени сънародници не по малко болезнено чувствуваме на плѣщитѣ си освенъ моралнитѣ огорчения, воплитѣ на роба, още и материалнитѣ незгоди наложени отъ победителя.

Нека като единъ се дигнемъ на протестъ, нека заедно съ нашитѣ съотечественици отъ всички кжт-ища викнемъ:

Долу Ньойския договоръ

Долу робскитѣ вериги!

Искаме свобода на нашитѣ

братя.

Искаме зачитане на нашитѣ права

Какво ни струва Ньойи.

Днесъ, 27-й ноември е фаталния день, въ който презъ 1919 год. нашитѣ представители насила бѣха принудени да подпишатъ мирния договоръ, който и днесъ руши България.

По силата и въ изпълнение на ньойския договоръ, платили сме следнитѣ суми опредѣлени отъ побѣдителитѣ:

1) За международната комисия по опредѣляне границитѣ 423,334 зл.фр.

2) За издрѣжка междусъюзническитѣ войски, минали презъ България, следователно окупац. разноски 65,636,727 „

Характерно въ случая е, че за окупационни разноски бѣха ни опредѣлили 150,000,000 безъ България да е била окупирана въ смисълъ на чл. 133 отъ самия ньойски договоръ и после тѣзи суми намалиха на 65,636,727 зл. фр.

3) За военна контрол, комисия 299,673 зл.фр.

4) За предаденъ добитъкъ на Югославия, Гърция и Ромжния . 6,050,000 зл.фр.

5) За предадени вжглища на Югославия отъ 5,376,763 зл.фр.

6) За възстановление 12,500,000 зл.фр.

7) На частни лица подданици на Съюзн. за врѣди и загуби . 197,796 зл.фр.

8) За арбитр. сѣдил. и арбитри 526,559 зл.фр.

9) Вреди и загуби, нанесени на частни лица отъ съюзнитѣ войски . 8,852,942 зл.фр.

10) За издрѣжка междусъюз. к-сия 3,510,753 зл.фр.

11) За обезщетение на поданици на съюзнитѣ и сдружени държави за взети материали отъ българ. войски 8,881,700 зл.фр.

Всичко това изплатено за времето отъ 1919 г. до 1922 год., споредъ изчисленията на покойния Кирилъ Поповъ всичко **112,456,247 зл.фр.**, а до края на бюджет. упражн. 1927-28 г. въ бѣлг. лв. **3,000,000,000.**

Следъ всички тѣзи баснословни цифри вече изплатено може ли да се говори за репарации?

Обаче все пакъ тѣ съществуватъ следъ всички конференции, намаления и облекчения, споредъ последната спогодба на кржглата сума 154,000,000 зл. германски марки или кржгло въ бѣлг. лв. 5,000,000,000. Това не стига; съществуватъ и други задължения.

1) За изплащане вземанията на съглашенскитѣ поданици отъ държавата (договоръ за мораториума отъ 4.IV.1923 г. съ Франция и Белгия). Когато имотитѣ и сумитѣ на нашитѣ поданици въ държавитѣ побѣдителки сж конфискувани и неповърнати.

2) Рекламации на ж. п. ко-сия **Jonction-Salonique** 20,000,000 фр.

3) Разни рекламации и възстановление на предмети и ценности, реквизирувани и др. (съгласно спогодбата съ Югославия отъ 26.XI.1923 г. 304,500,000 лв.

4) За плащания по аферата Деклозиеръ

5) Френско-Бѣлг. Арбитр. Сѣдъ 100,000,000 фр.

6) Английския секвестъръ . . . 600,000 л.ст.

7) За имотитѣ на изселенитѣ гърци отъ България 400,000,000 лв.

и редъ още известни и неизвестни задълж., които има да се финансиратъ.

Всичко превърнати известнитѣ и опредѣлени до сега правятъ **10,000,000,000 лв.**

Най-сетне нека се разбере, че ние повече не можемъ и нѣмаме възможностъ да плащаме.

Български държавници, това сте длъжни недвусмислено да кажете.

г. с. б.

Наши въпроси

Действително човѣкъ трѣбва да има голѣмъ куражъ за да пише така, както г. П. Василевъ въ миналия брой на вестника ни подѣ заглавие „Нужно обновление.“

Първитѣ сме ние, които считаме критиката необходима за правилната насока въ всѣко дѣло, камо ли когато то е отъ обществено значение. Още повече относно ръководството и дѣлата на д-во „Варн. Кореняк“.

Обаче, препрочитайки статията на г. П. Василевъ, оставаме неприятно изненадани, че такива обвинения и въ такава форма публично може да се отправятъ именно отъ него, старъ и заслужилъ дружественъ дѣецъ, непосредствено участвувалъ и въ течение на дружественитѣ дѣла.

Познавайки неговата привързаностъ къмъ д-вото, не остава освенъ да приемемъ, че той въ искренното си желание да бѣде полезенъ, увлекълъ се повече отколкото трѣбва и съ въпросната статия уврежда дѣлото на д-вото, засяга неговитѣ ръководители и представители, тъй, както и самъ надали е искалъ.

Общинскитѣ съветници въ правото си навѣрно ще защитятъ своята общинска дейностъ.

Колкото се отнася за ръководнитѣ тѣла на д-вото, мислимъ, че тѣ най-малко трѣбва да се почувствуватъ засегнати, защото дѣлата имъ сѣ известни. Тѣхната примирителностъ, настойчиви грижи и усилия за правилното развитие на нашето д-во, сжщо за да бѣде то полезно въ разрешаването на общинскитѣ въпроси знаятъ всички.

Достатъчна е добросъвестността и липсата на увлечение у всѣкого, даже ако е нѣмалъ възможностъ да следи непосредствено нашия животъ, за да разгърне и днесъ дружественитѣ книжа и се убеди въ това.

Въпроса не е въ опроверженията и изобличенията, които може би заслужава за тази статия лично и г. П. Василевъ.

Обаче насъ трѣбва да ни интересува дѣлото, на което служимъ и какъ по-осезателно това да направимъ.

Ето защо, за насъ, предметната статия зачаква въпроси, които указватъ колко много още ние тънемъ въ мрака на нашата обществена действителностъ и колко далечъ сме на дѣло отъ светлината на нашата дружествена идеология, която все остава за голѣмото болшинство още въ областта на писанитѣ устава и хубави приказки.

Нека се замислимъ именно върху този въпросъ. Право е, че презъ течение на толкова години вече нашето д-во трѣбваше да следва по-интензивно пътя на своето развитие. Но това, ако не е станало, нека се запитае ние дружественитѣ членове, включително и г. П. Василевъ кому и на какво се дължи?

Отговора е категориченъ: Всѣки случай най-малко на тѣзи, които въ изпълнение своя дългъ вече години губятъ скъпо време, хабятъ нерви и енергия и опитватъ се да въздействуватъ съ живи примѣри, **но нѣма кой да се вслуша. Къде сж тѣзи, които трѣбва да ги последватъ и да ги подпомагатъ?**

Членове на д-вото, г. П. Василевъ.

Всички варненци, разберете: хубавитѣ дѣла, развитието на „Варн. Кореняк“, благодарствено на Варна искатъ жертви, искатъ високо съзнание, искатъ работа, искатъ всѣки да вложи отъ себе си, отъ своето, нѣщо, което има нѣкаква стойностъ, има цѣна и чрезъ общия сборъ на тѣзи собствени жертви само ще имаме право поотдѣлно и заедно да очакваме резултати, ще имаме право да разчитаме на успѣхъ.

Празднитѣ приказки, книжнитѣ реформи и обновления, демагогията и партизанството сж присъщи на днешната наша обществено.

„Варн. Кореняк“ е създаденъ да се бори противъ тѣхъ.

Тази борба има смисълъ, може да бѣде успѣшна, когато нареденитѣ подъ негово знаме разбератъ, иматъ волята и искренното намѣрение да се откажатъ отъ тази наша задушаваша дѣйствителностъ, да се отвърнатъ отъ нея, да обновятъ душитѣ си.

Да се наложатъ на своитѣ животински инстинкти, тогава вървайте, бждете увѣрени само тогава, даже и съ лошъ уставъ д-во „Варн. Кореняк“ ще върви сигурно напредъ.

Само тогава и варненското гражданство колкото и законовавало ще бѣде спечеленъ за неговото дѣло, за дѣлото на Варна.

Г. С. Б.

ДРУЖЕСТВЕНЪ ЖИВОТЪ.

На 5 того д-вото ни даде първата своя вечеринка. Целта бѣше преди всичко да се устрои една среща на дружественитѣ членове. За съжаление малцина се интересуватъ за д-вото, още по-малко посетиха и вечеринката.

Въ резултатъ завърши съ дефицитъ за дружествената каса, който е възстановенъ чрезъ волни пожертвувания на членове на настоятелството, главно председателя г. Михалъ Филиповъ.

Поради настѣпващия зименъ сезонъ, настоятелството въ редъ заседания има взети отдѣлни решения:

1) Да организира четене на беседи. Натоварена е комисия въ съставъ: П. Василевъ, П. Коларовъ В. Живковъ и дружественния секретаръ — Г. С. Балабановъ.

2) Да се подготви изнасянето на традиционната дружествена вечеринка на 7 I 1933 год. Избрани сж комисия за томболата:

М. Филиповъ	К. Погонатовъ
Хр. Теохаровъ	П. Златевъ
Ив. Стойновъ	В. Ортодоксовъ

В. Димовъ

Комисия за програмата на вечеринката: В. Живковъ, П. Коларовъ, П. Златевъ и Д. Настевъ

3) По възможностъ да се устрои, както миналата година, първия денъ на Коледа сутринта коледна елха за беднитѣ варненски деца. Натоварени сж да проучатъ въпроса и докладватъ председателя на дружествата М. Филиповъ и секретаря Г. С. Балабановъ.

Комисията по беседитѣ съобщава, че е поканила дружествени членове и видни съграждани да изнесатъ беседи по въпроситѣ:

- 1) Коремънъ тифъ и др. епидемически болести.
- 2) Лозарството въ нашия градъ и перспективи.
- 3) Курортъ и Курортното стопанство.
- 4) Социални грижи — благотворителностъ и др.

Датитѣ и салонитѣ ще се съобщаватъ допълнително.

На 2 XII т. г. петъкъ въ клубовото помещение 6 1/2 часа ще говори г-нъ П. Василевъ на тема: „Нови насоки на В. Кореняк.“

На 8 XII четвъртъкъ въ салона на кино Ранковъ въ 6 1/2 часа ще говори Д-ръ Скорчевъ на тема:

„Тифусътъ и нашата борба противъ него“.

На 13 XII — вторникъ, въ сжщото помещение въ 6 1/2 часа ще говори друж. секретаръ Георги С. Балабановъ на тема: „Идейни основи, дейностъ на В. Коренякъ и нашата действителностъ“.

Презъ месецъ ноемврий въ дружествената каса сж постѣпили следнитѣ приходи:

Членски вноски и др.	2363 лв.
Фондъ Посмъртно каса	1670 лв.
Всичко	4033 лв.

Варненци, не забравяйте да посетите извънредно интереснитѣ беседи на:

2 Декември — Нови насоки на „Варненски Кореняк“ отъ П. Василевъ (въ клубовото помещение);

8 Декемврий — отъ г. Д-ръ Скорчевъ (въ салона кино Ранковъ).

13 Декемврий — Идейни основи, дейностъ на „Варненски Кореняк“ и нашата действителностъ — отъ Г. С. Балабановъ.

**Микроба на коремния тифъ не
ходи по дрехи чистени отъ
МАТЕЙ НЕДКОВЪ А. Д.**

Преди всичко истината

Господинъ П. Василевъ въ статията си подъ заглавие „Нуждно обновление“, напечатана въ брой 11 отъ 1 ноември т. г. въ в. „Варненски Кореняк“, като говори за нуждите въ дружеството „В. Кореняк“, съ свойствения на неговия мантилетъ жаргонъ, съ голи фрази и безъ конкретни факти, нахвърля се върху представителитъ на „Варн. Кореняк“ въ общинския съветъ и настоятелства съ обвинения, които далечъ не отговарятъ на истината.

Автора на въпросната статия твърде смѣло заявява, че съ съжаление е билъ констатиранъ, какво представителитъ на „Варн. Кореняк“ въ общинския съветъ не сж съзнали високото си предназначение, не уважили направената имъ честъ, не успѣли да поставятъ своята авторитетъ на подобающа висота и пр. като и съ положителностъ твърди, че нито бѣ едно отъ заседанията на общинския съветъ не е била манифестирана безпартийната идеология на дружеството „Варн. Кореняк“, нито пъкъ е чулъ нѣкога, ясно и категорично становище на Дружеството относно общинската политика, чрезъ устата на неговитъ общински съветници, въ заседанията въ общинския съветъ.

Нито напредналата ми възраст, нито пъкъ здравословното ми състояние позволяватъ да водя писмена полемика, обаче като бившъ представителъ на „В. К.“ въ общинския съветъ, за освѣтление на обществото и за устанивяване на самата истина, която тенденциозно се икономисва отъ г. П. В., считамъ се задълженъ да дамъ нужните въ статията му въпроси, като предварително ще присвоя свободата и смѣлостта да заявя: че представителитъ на „В. К.“ въ общинския съветъ никога не сж били подъ влиянието на закоравяли партизани нито пъкъ нѣкога сж правили компромисъ съ съвѣстта си; никога не сж биле жонглиори, нито опортюнисти нито пъкъ резоньори, а

като скромни общественици ржководими отъ най-възвишенъ общинския съветъ никога не сж то и благородно въ живота — манкирали на своя дългъ, надълга, споредъ силитъ, срѣдс противъ всѣкога сж били въ вата и условията, които сж по: услуга на градскитъ интереси и волявали, проявявали сж кат винаги отзивчиви къмъ справедливостта на безпартийн ливитъ молби на гражданитъ; организация, оная активностъ всѣкога сж възхвалявали, под която отговаряше напълно н крепили и поощрявали полез- върховнитъ интереси на граднитъ, разумнитъ и благородни и, ако г. П. В. посѣщаваше п инициативи на постояннитъ при не най-важнитъ заседания н сжтствия, когато сж се убежда- общинския съветъ, ако пред вали, че тѣ основаватъ своитъ да напише статията си, се спрѣ действия и мѣроприятия не по веше въ протоколитъ на о лични и партийни интереси, но щинския съветъ, въ които с: на нуждитъ отъ тѣхъ предиз- писани речитъ, предложеният викани отъ общитъ интереси на и становищата на общинскитъ града; всѣкога сж се старали да съветници по всички въпроси бждатъ обективни изразители най- после, ако бѣше поне с на възжеленитъ мечти, желания по-голъмо внимание прочел и молби на кореняка и никога речта на общинския съветникъ не сж били глухи на туптящето П. Парасковъ, по бюджета н му сърдце. Не веднѣжъ сж се общината, възпроизведена в изказвали въ заседанията на в. „В. К.“ брой 5 отъ 1929 общинския съветъ противъ стро- макаръ съ малки неточности ителната и благоустройствена по- пропуснати думи и цѣли фраз- литика на общинскитъ управни- безпорно щѣше да се убеди в- ци, която всѣкога е била не истинността на горнитъ м само непланомѣрна и безсистем- твърдения нѣмаше съ скрит на но и силно болѣзнена за злоба, видимо злорадство и фан Варненскитъ граждани; всѣкога тастични измислици, граничещи сж били за стабилитета на чи- дори до степенъ на нелепости новническия персоналъ, като сж да се стреми да наслоява нас настоявали службитъ въ общи- троения въсредъ членоветъ н ната да се заематъ отъ честни, Дружеството и обществото, про добросѣвестни и добре подгот- тивъ кореняшкитъ избраници вени лица, безъ разлика на тѣх- Ако г. П. В. се ржководѣше ната партийна принадлежностъ. отъ неупспоримата истина и мак- Тѣзи сж били въ резюме по- симата: че не думитъ, а дѣлата главнитъ основни начала отъ възпитаватъ и служатъ като които сж се ржководили пред- критерий за мѣралната стойностъ-ставителитъ на „В. К.“ въ об- на всѣки индивидъ; че всѣки щинския съветъ при раз- който работи и дѣйствува неглеждането и разрешаването може да не греши — *Nulla re- на въпроси отъ общественъ и gula sine exceptione* — и, че другъ характеръ и интересъ. И, дѣйността на всѣки индивидъ ако нѣкога тѣхнитъ предложе- се приценява не отъ броя на ния, молби и ходатайства не сж положителнитъ и отрицателнитъ били уважени и удевлотворени, му дѣла, а отъ теглото на пос- това се дължи до известна сте- тигнатитъ отъ тѣхъ резултати пенъ на толерантността на уп- — *Non numeranda sed pon- равителнитъ тѣла на Дружест- deranda argumente* — доблестъ- вото, а най-вече на нашитъ ра- та и благоразумието налагаха зюздани партизански страсти, ам- да бжде по-обективенъ и без- биции и нрави, които почти пристрастенъ въ критиката си, всѣкога сж доминирали надъ а не да обвинява и оскѣрбява здравия разумъ, при разрѣшава- безогледно, защото голословни- не на въпроси отъ общественъ тѣ му, твърдения се изоблича- характеръ. ватъ отъ извършанитъ дѣла, Ако тази дѣйность на пред-

ставителитъ на „В. К.“ въ об- щинския съветъ, която е била всѣкога подъ стѣкленъ калпакъ и всѣки коренякъ и съзнателенъ Варненски гражданинъ е ималъ случай и възможность да я ви- ди и прецени, е била въ раз- резъ на върховни интереси на града, целитъ и задачитъ на Дружеството и противна на не- говитъ схващания и разбира- ния ролята на общински съвет- никъ, защо г. П. В. като осно- вателъ и съзнателенъ членъ на Дружеството, въ вреда на вис- шитъ и морални и материални интереси на сжщото, цѣли 5 го- дини е таелъ въ душата си то- ва свое незадоволство и възму- щение отъ дѣйността на об- щинскитъ съветници „Кореняци“ и настоятелствата и не го е на- правилъ достояние, поне въ ед- но отъ годишнитъ събрание на Дружеството или пъкъ да пред- извика извънредно събрание, специално за обсъждане тѣх- ната дѣйность, за да се освобо- ди на време Дружеството отъ своитъ некадърни и *замаяни отъ славолюбие* избраници и да се запази честта и авторитета на сжщото. Защо г. П. В. сега издига своя гласъ и отправя го- рещъ апелъ къмъ кореняка, за менъ е понятно?

Всѣко явление има своитъ причини. Явлението е на лице днесъ. Причинитъ сж известни, за известното, мисля, нѣма нуж- да отъ коментари и доказа- телства.

Госп. П. Василевъ въ статия- та си въ едри изрази почерта- ва съкровено и скъбимното си желание да бжде полезенъ на града и на дружеството „В. К.“, за това всички членове на Дружеството и ония Варненски граждани, съмшленици на иде- итъ на кореняка, трѣбва дълбо- ко да съжаляватъ, за гдето въ последнитъ общински избори той не успѣ да бжде избранъ за общински съветникъ, бидей- ки втори по редъ на кандидат- ната листа на дружеството „В. К.“, за да може въ заседанията на общинския съветъ, като пред- ставителъ на „В. К.“, да про- ви своята авторитетъ, компетент- ность, опитность, тактичность и похватность. Нѣщо повече, не говитъ връзки и широко влия-

тата Ивъ разбра, че парахода бър- зо потъва.

Какво да прави? За моментъ той изгуби присѣствие на духа, но ско- ро се опомни, защото изпита гор- чива тжга и бѣсно желание да жи- вѣе, спомни си си за бждащето, кое- то го очакваше и хубавия животъ, който си бѣ подготвилъ.

Парахода бързо се наклоняваше. Ивъ се принуди да се наведе, за да не падне отъ кувертага, която се хлъзгаше подъ краката му.

Най-после той успѣ да се улови съ ржцетъ за едно колело и се за- гледа предъ себе си. Не далече отъ него нѣколко полуголи моряци се борѣха около една лодка. Единъ отъ тѣхъ измъкна ножъ и го заби въ гърдитъ на другаря си. Лодката най-после спуснаха въ водата и тя започна да играе надъ вълнитъ, по- добно на орѣхова черупка. Около нея се започна дива борба. По-сил- нитъ блѣскаха и хвърляха въ во- дата слабѣтъ.

Ивъ Мониалъ се държеше за ко-

лелото, наблюдаваше борбата и дебѣше момента, когато да се се наклони напредъ и загребва съ хвърли въ лодката. Въ удобенъ веслата. Презъ мъглата се разне- единъ моментъ той се спусна по соха нѣкакви викове и провидѣха вжжето, което бѣ привързано за свѣтли сигнали. Страшниятъ шумъ, чекрека и скочи въ лодката. Остана му време да се докопа до едно весло, да седне, да пусне вжжето... лодката се бѣше вече изпълнила. Ивъ усети за моментъ луда ра- достъ. Тежкиятъ поясъ милваше приятно кожата му. Ивъ изпитваше блаженство...

Но какво искатъ тия хора?... Какви сж тия ржце, които се ула- вятъ за лодката? Извъ водата се по- даваха бледни лица, лица съ из- плашенъ погледъ, които молѣха за помощъ... Какво искатъ тия хора? Защо не оставятъ лодката да се отдалечи отъ парахода? Всѣки трѣбва ди се грижи за себе си... И Мониалъ наблюдаваше съ удо- волствие какъ веслата се вдигнаха и удрѣха тия изкривени отъ страхъ лица, какъ окървавенитъ ржце из- пущаха лодката.

Събралъ всичкитъ си сили, Ивъ свѣтли сигнали, ту се от- далечаваха, ту се приближаваха... Непрестанно се надѣваше, защото желанието му вдѣхваше неизчер- паеми сили и твърдостъ.

Кемерътъ бѣше у него, неговото злато! Той бѣше живъ, ще остане живъ!...

Изведнажъ усети какъ нѣкаква страшна сила го издигна като перо отъ мѣстото му. Една грамадна вълна го удари въ лицето... Той изпусна веслата. Видѣ, че е самъ, безпомощенъ слабъ въсредъ въл- нитъ.

Тогава всичко му стана ясно. Лод- ката бѣ отвлечена далече отъ него.

Ахъ! оная малка свѣтлинка въ да- лечината... оная [сигналъ]!... Мо- ниалъ бѣ обхванатъ отъ надежда, че ще [успѣе да стигне до него... Сигнала не е далечъ отъ него... Въ тоя моментъ, обаче, той усѣти нѣкаква [тяжестъ около пояса си Нѣщо го влечеше къмъ бездната... Кемера!...]

Той употреби всички усилия, за да се задържи надъ вълнитъ. Тя- жастъта, обаче на златото го по- беждаваше и полета, непреодолимо го влечеше въ дълбинитъ на океана. Дали да откопче пояса си, да му олекне, да се отърве отъ него?... Ивъ за моментъ изпадна до това отчаяно изкушение. Въ душата му се започна отчаяна борба...

Солената вода вече пълнеше устата, очитъ, съ свити, изкривени нокти той се ловеше за пѣнливитъ вълни. Всичко бѣше, обаче, напрас- но. Всичко бѣше мѣко, черно, сту- дено, дълбоко.

И зловещиятъ кемеръ, убийстве- ното злато, бавно го повлече въ бездната.

ние, всредъ Варненското общество, щѣха да му дадатъ възможностъ, не само да постави д-вото „В.К.“ на подбавящата висота, но и да облекчи чувствително трудовитѣ условия, при които живѣе по-голѣмата частъ отъ Варненското гражданство но и да създаде условия, които да дадатъ възможностъ на изнемогващитѣ Варненски кореняци да се радватъ на едно сносно и поносимо благоденствие.

Привършвайки хода на мислитѣ си, дължа да призная, че въ статията на г. П. В. има и хубави мисли и предложения, които азъ напълно сподѣлямъ. Присъединявамъ се къмъ горещиятъ апелъ, който той отправя къмъ дружественитѣ членове, за едно коренно обновление и нови реформи на д-вото, обаче съмъ дълбоко убеденъ, че то ще заеме достойно подбавящото си мѣсто въ обществения животъ и ще успѣе да прибере отново въ дружествения храмъ по-съзнателнитѣ членове, които разочаровани, напуснаха редоветѣ му тогазъ, когато състава на настоятелството на дружеството се конституира отъ лица авторитетни, съ широка култура и компетентностъ. Само тогава дружеството може да прояви творческа дейностъ и въодушевлено отъ високо благороднитѣ цели, лѣгнали въ основитѣ на неговиятъ уставъ, смѣло и трезво ще върви по начертания но труденъ общественъ друмъ и нѣма да се отклони отъ него, въпрѣки злостнитѣ насмѣшки на дивата и слѣпа партизанщина.

П. Парасковъ.

Б. Р. Печатаме горната статия на г. П. Парасковъ както въ миналия брой помѣстихме тази отъ г. П. Василевъ, безъ да вземаме страна, нито сме съгласни съ тѣхъ.

По въпроса други статии иѣма да се допуснатъ въ колонитѣ на вестника.

В. Енгибаровъ ВАРНА

Собствено производство
1932 год. на

ПЕЧКИ моделъ Перникъ съ марка Е и готварски машини горногорящи за непрекъснато горене до 24 часа

Цени вѣнъ отъ
всѣка конкуренция.

Не е само реклама
че печкитѣ марка

„ПАРІАМЪ“

сж най - солидни,
елегантни и при
цени конкурентни.

Писмено дѣяние по освобождението на България.

Отъ чифликъ на чифликъ
„Петрушанъ“ близо до Гюргево.
(Изъ архивата на семейството
Мухтарови (Асѣнови).

Драги ми Михалаке х. Костовъ
Колони,

По тия дни не знамъ да ли отъ възхищение и радостъ отъ голѣми печалби, или отъ добре отиване на работитѣ ни тукъ и околността ни, въобщо смѣтайки, че съ *Хаджията*¹⁾ сме уредили работитѣ до тамъ, че и на конца двата краища сж уравнени. И ако има нѣщо да ни липсва то е отъ малко значение. Толкова кусуръ незначително нѣщо за нашия капиталъ, знаейки и че и дѣдо ти Иванъ²⁾ обща вече да ни помогне съ нѣщо за усиление *капитала* ни?

Сега ти трѣбва да гледашъ за движението на тамкашния ти капиталъ, като се погрижешъ за бързото увеличение на наличността въ *касата* ти³⁾ И следъ не много време да можешъ да ни изпратишъ уговореното на опредѣление срокъ (ваде). Зеръ, само съ такова уреждане ще можемъ да *прокопса* ми⁴⁾ иначе нѣма хайръ отъ *берекета* ни⁵⁾ Глѣдай да може и тамъ Богъ да ти помогни.

И така севгилимъ Михалаки дерзай и моли се винаги къмъ Бога.

Чакамъ до *двѣстѣ златни*,⁶⁾ съ това ще можемъ да улеснимъ *вашитѣ* съ нашитѣ, които сж достатъчни.

Селямъ ти пращамъ и на всички наши познати и добромисленици.

Ний тукъ всички сме добре, само мислимъ да не забатачаме *капитала* си, поради *неопитността* на нѣкого?

Дерзай и

като зная „Службата е моя славата е твоя“

(п.) Никола С. Асѣнови.

4 часа 3.11.1868 г.
Чифлика до селото
Кьоклюджа „Мѣст.
Пирли-Екинлий.“

1) Хаджията, е войводата х. Димитъръ (Асѣнови), другаръ на Ст. Караджа.

2) Дядо ти Иванъ, е Руссия.

3) Касата, е Чифлика.

4) Прокопсия, е сполука и успѣхъ въ дѣлото, първомъ поне църковния въпросъ.

5) Берекета, е дѣлото за освобождение отъ подъ тирана.

6) За двѣстѣ златни, това значи сж юнаци четници.

Хроника

Общинския театръ представи вече петата си пиеса „Учителката“ следъ „Боряна“, „Доходно мѣсто“, „Майчина любовъ“ и „Извоювано щастие“.

Изобщо постановката и играта на артиститѣ е добра.

Очакваме по-добъръ изборъ на пиеси, както и по-голѣмо съгласие по въпроситѣ засѣгащи театъра.

Общинскиятъ бюджетъ е гласуванъ вече на трето четене. Въ идущия брой ще предадеме по-важнитѣ му пера.

Въ най-скоро време започва да излиза въ Съфия ежемесечно иллюстрирано списание „Прегледъ на Поета“ подъ редакцията на А. Л. Лебедевъ само за поезия отъ наши млади и избрани чуждестранни поети и поетки. Годишенъ абонаментъ 100 лв. 1/2 год. 60 лв.

Абонатитѣ ще получатъ презъ течение на годината безплатно, като художествена премия — единъ стихотворенъ сборникъ — *Антология* на наши съвременни талантиливи поети.

Печатница „Изгрѣвъ“

НОВАТА БАНЯ

ул. Гургулятъ

ремонтирана и обзаведена отъ

Михалъ Филиповъ

се открива на 5 декември т. г.

Фото „ИДЕАЛЪ“

ФОТОГРАФИЧЕСКО АТЕЛИЕ

ул. „Ц. Борисъ“, 9

Изработва художествени портрети. Специална лаборатория за любители.

Промивка безплатна.

Цени износни.

ВЪ ЯЙЧАРСКИЯ МАГАЗИНЪ

на ЖЕКО ПЕТРОВЪ

срещу халитѣ на архитектъ Стефанъ В. Поповъ

ВИНОГИЩЕ ИЛИ
ВИНОГИЩЕ ИЛИ

ЖИВИ И ЗАКЛАНИ
УГОЕНИ ДОМАШНИ
ПТИЦИ И ПУХЪ И
ПЕРУШИНА

за пълнене възглавници и
дюшеци 1-1

ВИНОГИЩЕ ИЛИ
ВИНОГИЩЕ ИЛИ

Осигурете се при застрахователното дружество

„ФЕНИКСЪ“ - Виена

Капиталъ и резерви надъ деветъ и пол. милиарда лева.

Сключени осигуровки за животъ надъ петдесетъ и петъ милиарда лева.

Централа ВИЕНА.

Работи директно чрезъ своитѣ клонове въ 18 държави.

Дирекция за България — София
ул. Сердика № 1 — собственъ домъ
Представителство за Варна и окръжка
кантора ул. „Ц. Борисъ“ № 6.